

POSZANOWANIE (4) *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; oba o prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz szanować); oba a jasne. sg N poszanowani(e) (1). ◇ A poszanowani(e) (1). ◇ L poszanowaniu (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. poszanować.

Poważanie, szacunek; dignatio, locus, numerus, observantia, observatio, pondus Cn (4) : [pożánowanie/ Honor, reverentia. Volck Sss3v.]

poszanowanie kogo, czego (3): W czwartym tedy przykazaniu swoim/ wiarze Pan Bog pod wżánowaniem rodziców/ wszelaką zwierzchność y pożánowanie iey. PowodPr 58, 58 [2 r.].

W przeciwstawieniu: »poszanowanie ... wżgarda« (1): Bo czego Bog o rodzicach nie rzekł: to o Káplánách [...] swych powiedział/ iż bądź pożánowanie/ bądź też wżgárdá ábo krzywdá ich/ iemu nie lámemu dzieie. PowodPr 58.

Wyrażenie przyimkowe: »w poszanowaniu« (1): A w krześciánstwie teraz rofpufzczony^m/ á wżłázczá v nas w Polfzce/ o Boże/ ty widziłz/ w iákim pożánowaniu zořtáły obráne dni twoie. PowodPr 51.

Synonimy: poważanie, szacunek.

Cf NIEPOSZANOWANIE, POSZANOWAĆ